„JURAJ ĆIZGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštarina plaćena

POJEDINI BROJ 1.50 D

Tribuna

„TRIBUNA" poludnevnik
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 47. Split: Marulićeva 1/II.
ČEK. RAČ. Zagreb 46.798
PRETPLATA mes. d. 14, za inostranstvo din 25.
RUKOPISI se ne vraćaju.

GODINA IV — ŠIBENIK — 17 DECEMBRA 1936 — SPLIT — BROJ 460

Politika Dalmacije

Po postupcima nekih općinskih uprava u Dalmaciji, koji su se desili posljednjih dana, izgleda, da se u Dalmaciji momentalni uspjesi jedne političke partije od strane njenoga vodstva identifikuju sa negacijom jugoslovenstva i smatraju prilikom, da u svojim postupcima što više ispolje svoje antijugoslovensko raspoloženje, smatrajući, da se jedino u tome sastoji njihov program. Mi medjutim ne polazimo s toga stanovišta i ne identifikujemo svoj nacionalni program i ideju sa programom, koji je već ranije iz Zagreba tutao po Londonu i Moskvi, dok ipak na kraju nije stigao do Beograda, pošto na razvoj nacionalne misli utiču sasvim drugi faktori od onih, koji utiču na jačanje iti slabljenje pojedine političke partije.

Nas ne smeta, što su se danas po Dalmaciji razvikala neka gospoda sa parolom, da je jugoslovenstvo nestalo, pa se čak našao jedan gospodin — koji inače samo jugoslovenstvu ima da zahvali, što se je dobro okučio — koji je došao na upravo idiotsku misao, da su dalmatinski jugoslovenski nacionalisti neka posebna rasa, i ako bi morao da zna, da u Dalmaciji ima na hiljade porodica, u kojima su pojedini članovi porodice sasvim suprotnih političkih nazora.

Mi to sve smatramo prolaznom pojavom. Jugoslovenstvo Dalmacije je davno dobilo svoj pečat i to još onda „kada je grmilo", a 1918 i 1921 god. znače triumf te ideje. Ako pak danas u Dalmaciji dolaze do upliva neki, koji pronose ekskluzivističke plemenske ideje, to se ne smije smatrati propašću jugoslovenstva nego samo njegovom katarzom, Velike ideje nikada ne umiru, a jugoslovenstvo je ideja, koju su ispovjedali naši najveći velikani uma i pera, prema kojima su današnji prvaci pokreta negacije jugoslovenstva pravi pigmeji. Činjenicu pak, što su neki nekadašnji „Jugosloveni" danas promjenili svoja „uvjerenja", smatramo korisnom za jugoslovenstvo, jer su u nacionalnim redovima bila samo nepotreban balast, koji je jugoslovensku ideju smatraa robom, koja se može da eskontira ili lombarduie u cilju zadovoljenja njihovih ambicija, pa njihovim otpadanjem nismo ništa izgubili niti je njihovo novo društvo štogod dobilo.

Napokon treba istaknuti, da je jugoslovenstvo Dalmacije starijega datuma od današnjih plemenskih uskogrudnih parola. Naš Kačić i svi prije i poslije njega ispovjedali su slovinstvo potpuno u okviru današnjega jugoslovenstva, dok je plemenska podjela Dalmacije novijega datuma i nije potekla iz nekog osjećaja ili uvjerenja narodnih masa već iz konstelacije političkih snaga i odnosa u bivšem dalmatinskom saboru. Napokon tome je najbolji dokaz i stara dubrovacka književnost, u kojoj nema uopće naglašavanja nekih plemenskih imena i osebina, već se sve kreće idejama slovinstva i jedinstva balkanskih Slavena. Pa i sami već pomrli narodni vodje i pobornici narodnog jedinstva u Dalmaciji u vremenu prije konačnog ujedinjenja našega naroda bili su divovi prema ovim našim današnjim političkantskim sitničarima, koji, nesvijesni zamašitosti vremena, u kojemu živimo, tapkaju u mjestu i kada se dobro izviću i izbarjakuju, ne znaju, što bi dalje radili. Imena jednoga Biankina, Supila, Čingrije, Klaića i mnogih drugih biće za uvijek upisana u stranicama istorije Dalmacije, dok će imena nekih današnjih politikantskih korifeja nestati zajedno sa njihovim sterilnim idejama.

Ovom prilikom ne treba zaboraviti, da je Dalmacija zemlja prožeta kulturom novijega datuma, jer je ona bila poprištem kulture već u ona vremena, kada je narod u drugim našim krajevima — kako neki u šali vole da kažu — još po granama skakao. Zbog toga Dalmaciji nije nikada bilo potrebno da školovane ljude uvozi iz drugih krajeva. Naprotiv Dalmacija je izvozila u druge krajeve svoju inteligenciju i Dalmatinci su se i u drugim našim krajevima dobro snašli i u društvu zauzeli vidjene položaje. Danas pak krstare Dalmacijom i sole neukom dalmatinskom težaku pamet kojekakvi nezvani tribuni, sakupljeni s brda i s dola, sumnjivih kvalifikacija i nepoznate prošlosti, koji narodu obećavaju i moguće i nemoguće, pričaju o „bogatstvu Hrvatske", dočaravaju neukom svijetu vizije meda i mlijeka u nekoj „slobodnoj Hrvatskoj", a „zaboravljajući" da kažu, kako su baš hrvatski krajevi kao Hrvatsko Zagorje, Gorski Kotar, Lika, Kordun, Dalmacija i Hercegovina najpasivniji i najsiromašniji krajevi Jugoslavije, koje mogu i moraju da pomažu drugi naši bogatiji krajevi kao Srem, Vojvodina, Posavina, Podrinje, Pomoravlje itd.

Kod nas u Dalmaciji se je uvriježilo mišljenje, po kojemu se svak razumije u politiku, za koju ne treba nekog naročitog znanja i umijeća. To mišljenje je krivo, jer je politika znanost kao na primjer matematika ili filozofija i nju treba vrlo dobro ispeći, pa se neki naši političkantski kaponje vrlo varaju, ako smatraju, da su vijanjem plemenskih zastava i nadvikivanjem riješili sve probleme i nasitili gladni narod. Dalmacija je u današnjim privrednim prilikama, koje u svijetu vladaju, pasivan kraj, dalmatinska Zagora će takvom, izgleda, ostati dok je svijeta i vijeka, pa je dužnost političkih vodja dalmatinskog puka, da u politici budu mnogo realniji, nego što u stvari jesu, i da nastoje, da za Dalmaciju postignu što više mogu i to tamo, gdje se može da dobije. Pitanje prodaje dalmatinskog vina je na primjer za Dalmaciju najvažnije pitanje, zapravo pitanje opstanka veće polovne Dalmavije, ali u to pitanje naši politikanti neće da zagrizu, nego s druge strane agituju za povišenje cijena žitaricama, i ako dalmatinski seljak žito ne prodavavedd kupuje.

Mi čvrsto vjerujemo, da će se i dalmatinski seljak jednoga dana otrijeznit i pogledati, a tada će mnogi zmutljivci zakukati, gledajući, kako im se ruše kule od papira.

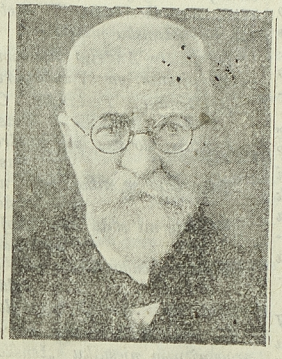
Skoro u svim dalmatinskim općinama došlo je do promjene u upravi, ali se niko nije sjetio, da članovima osadašnjih općinskih uprava zahvali, što su zadnjih godina to jest u vrijeme najteže privredne krize čestito i pošteno upravljali općinama i zastupali interese naših općina. Sada ćemo da vidimo ove nove proroke, ali mi im necemo suditi, sudiće im sam narod i to ne po njihovim brbljarijama nego po njihovom radu.

A do tada idemo da vidimo!

Dr. KIG.

Ubica Frankfurter osuđen na 18 GOD. ROBIJE

Har, 16 dec. (r) Kantonski sud izrekao je presudu nad ubicom nacionalno—socijalističkog prvaka W. Gustlova. Ubica David Frankfurter osuđen je na 18 god. robije, gubitkom časnih prava za ovaj period i na trajno izgnanstvo iz zemlje, te naknadu pretrpljene štete.

Branitelj Dr E. Kurti iz Ciriha

Ubica David Frankfurter

Momenat proglašenja presude: na optuženičkoj klupi ubica D. F.

Kako je sovj. gradjanstvo primilo novi ustav

Nacionaliziranje SSSR

Moskva, 16 dec. (r) U vezi s primanjem novog ustava SSSR su po čitavom Sovj. Savezu priređeni skupštine i nar. svečanosti, koje su naročito grandiozne bile u glavnim gradovima saveznih republika. U Moskvi je velika svečanost priređena u Parku kulture i odmora, gde je priređena iluminacija, spojena sa zabavom masaka, korčuljanjem, smučanjem plesanjem uz zvuke orkestra itd. Povorka preko Crvenog trga je prolazila nekoliko sati od podne do večer.

U Lenjingradu je čitav grad okićen crvenim zastavama. Tačno u podne je ispaljena salva iz topova. Demonstranti su nosili plakate, koje su hvalile „tvorca ustava — velikog Staljina", a osuđivale trockiste i sve neprijatelje izgradnje SSSR

U manifestacijama u glavnom gradu Sovj. Ukrajine Kijevu je učestvovalo preko 100.000 duša. Manifestanti su marširali uz pesmu i muziku. U glavnom gradu Sovj. Bele Rusije, Minsku, su demonstranti marširali s uzvicima „Pozdrav velikom Staljinu!", „Živeo maršal Sovj. Saveza tovarišč. Vorošilov!"

U gradu Fruenze u Kirgiziji je primanje novog ustava proslavljeno velikom nar. svečanosti. Slične svečanosti su priređene u Tiflisu gde je stanovništvo igralo po ulicama grada. U gl. gradu kozačke republike Alma-Ati su kroz ulice grada projahali semirječenski kozaci, konjički odred Kazaha i hiljade kolhoznika i kolhoznica iz okolnih kolhoza.

X ? !

Danas, poslije izjava po novinama: poslije godinu dana i po dogovora i razgovora, bez zaključka, između „Udružene“ i vođa „hrvatskog naroda“; danas, otkada već godinu i po postoji sloboda zborovanja i sloboda štampanja, moglo se je naštampati ili u javnim zborovima kazati: što znače cigle dvije riječi **„hrvatsko pitanje“**, *danas — ni Jugoslavija ni Europa, nemaju pojma toga x pitanja!*

Već su se skoro izjavili svi činioci i politički i kulturnog jugoslovenskog svijeta: jest — postoji „hrvatsko pitanje“, ali ni oni koji proglašiše svojim političkim „Veruju“ to pitanje, ni oni koji ga svečano priznadoše, ne rekoše do davas: **što je, u čemu se sastoji** *to enigmatično i sudbonosno pitanje! To zakukuljeno x, to tajanstveno, to esoterično x!*

Da nije s tim pitanjem nešto slično kao sa pitanjem — materije? Nema ozbiljna ni prirodoslovca ni filozofa koje bi zanijekao opstanak materije, ali ko nam dosada definira pojam materije, po sadržaju i opsegu, a da bi ga jednodušno nauka priznala? (Will Durant, The Mansions o Philosophie).

Na prvom mjestu b. HSS pa JNS, pa JRZ, pa „Udružena“, pa valjda sve siranke i sirančice, pa sve novine, pa „govornici“ na javnim zborovima, pa svećenici po crkvama, pa tako — ad infinitum: svi ističu, da bez rješenja tog pitanja, nema i nema mira i reda u Jugoslaviji; nema dolaska biranih u Skupštini! Ni pitanje hljeba; ni sanacija naše privrede; ni pomoć protiv haranja, tuberkuloze i malarije; ni zaposlenje radnika; ni pomoć državave razduživanju seljaka; ni pitanje školstva — odnosno prosvjete; ni pitanje proviđenja pitke vode stotinama tisuća naših otočana u ljetno doba; ni pitanje — jednom riječi — života i opstanka miliona živih Jugoslovena, i pitanje samog opstanka Jugoslavije — nije ništa — prema t. zv. hrvatskom pitanju!! Alfa i omega Jugoslavije!

Ako je tako, onda to pitanje mora da je nešto veliko, silno, zamašno — kao „vječne“ materije, oko čije definicije znoje se najveći umovi od Platona do Bergsona. Uz razliku — što naše pitanje nije staro toliko — srećom — koliko ono o materiji, ali je — silicet — slično njemu, jer ga svi priznaju, a niko ne zna: u čemu se sastoji! Znali se: Ko ga je pokrenuo? Ko ga uzdrži? Zašto?

Valjda se prenaglih. Zna **„on“**! *Zna voda! Ali on šuti, dakako o tom pitanju, kao zid! Oni pak što govore u njegovo ime, govore tako zavijeno, tako nejasno i neristupno, tako preopćenito, ali dosljedno* **tajnovito**, *da obični smrtnici — opet ne mogu ništa pozitivno da doznadu! I ne smiju doznati! Inače?*

Poznata je ona stara filozofska, grčka sekta, kojoj devizija bijaše: autos efa! On reče! I dosta! No — ti pristaše su barem kazivali drugima što je — on rekao, a argumenat im biješe —: On je rekao! Doglavnici onoga iz „Jasne Poljane“ samo smiju da kažu: **On zna što hoće!** *Ono pak „što hoće“ — ostaje zapečaćeno sa devedeset i devet pečata! A što je ipak on rekao? Ovo:* **on hoće ono što narod hoće!** *Opet novo pitanje: A što narod* **„hoće“ ??** *I opet novo pitanje: je li baš on tako rekao? — kada i u najozbiljnijim novinama, nakon intervjua s njime, izide u njegovim novinama, da nije baš onako on rekao kako je to reporter napisao (*

I tako to pitanje, odnosno taj čarobni x, postaje pomalo „perpetuum mobile“ — koji — dakako čeka svog genijalnog — stvoritelja! Čeka rješitelja tog „pitanja“!

No taj, po svojoj stvarnosti i razvitku dojakošnjem vječiti, ali nemobilni movibile; taj zamumuljeni **„nolli me tangere“ = ne diraj u me**, *prejeti, grozi se, škrguće zubima na svakoga, ko bi i posumnjao u njegov infalibilitet, auktoritet, „neprikosnovenost“, svetinju i čak — božansku misiju!*

Da je živ Andrija Palmović, hrvatski pjesnik, on bi zabugario:

„Oj Solune, Periandre, Chilone, Biasu,
I ostali, što vas ima mudraca na glasu,
Tako vam se nitko svete ne taknuo brade!
Nagnite mi sada uho. Koj mi od vas znade
Tumačiti čudo jedno, već od svin sedam
Koje eto . . . . gledam!.....

To osmo čudo bijaše nesretnom i progonjenom pjesniku „žensko stvorenje“! Jugoslavenima, dakle: Hrvatima, Slovencima i Srbima, danas je to **„osmo čudo“, ta sfraga, enigma, „esterion“** — *srednjeg — gramaeičkog roda, jer mu je ime* **„pitanje“!** *Prevedeno u tehnički izražaj, zvučilo bi* **„problem“! Neće, ne mogu, ili ne znaju da ga riješe!!**

Jedan je duhoviti pisac rekao: kada filozofi ne znaju da riješe neki „problemi“, onda mu stvore neko ime koje još više zamrsi — taj problem.

Bi li se moglo to isto reći i o „hrvatskom pitanju“ kadu bismo riječ „filozofi“ zamijenili riječju „političari“?

Odgovorimo opet s pok. pjesnikom Palmovićeem:

.....Oj Solune, Periandre, oj Chilone, — toga
Ne doznaste ni vi, ni ja, nitko — izim Boga!

Do danas: x — nepoznato! Bi li to x — mogla da riješi Nobelova nagrada?! Zaslužuje li da raspišu nagradu, pa da se potrude da to „pitanje“ — već jednom — riješe! Maknite se, nepokretni! Progovorite nijemi!!

(KNIN)

Dr. MIRKO PERKOVIĆ.

Bivša HSS pleše

„HRVATSKA STRAŽA“ donosi iz Splita:

„Splitske novine donose saopćenje političke kancelarije dra V. Mačeka o sastanku predstavnika hr. društava i organizacija glede plesova u karnevalskoj sezoni. Sastanku je prisustvovao i nar. zastupnik Paško Kaliterno. Termini za plesove ovako su raspoređeni: 12 prosinca pleše „Hrvat. Srce“, 31 prosinca pleše „Hrvatska Žena“, 5 siječnja 1937 pleše H. A. K. D. „Stjepan Radić“, 16 siječnja pleše gradska organizacija b. H. S. S., 23 siječnja „Seljačka Sloga“ i „Gospodarska Sloga“ 6 veljače pleše H.S.D. „Tomislav“. Saopćenje upozoruje društva da se „striktno pridržavaju istih“ t.j. „gore označenih termina“.

Politički pregled

Gradski izbori

„Hrvatski Dnevnik“ javlja da je sekretar kancelarije dr Mačeka prof. Jelašić, pri odlasku dao izjavu u kojoj je kazao:

„Gradski općinski izbori bit će održani u veljači buduće godine, a prije njih opet ćemo se vidjeti, jer ću obići sve gradove čitave Hrvatske prije tih izbora“.

Oko značaja seoskih opšt. izbora

Cela naša štampa još se uvek bori seoskim opštinskim izborima, njihovim rezultatom i značajem. Tako „Samouprava“ piše:

„Sa ovim izvršenim opštinskim izborima, naša zemlja je prešla samo prvu etapu na putu svog unutrašnjeg konsolidovanja. Ova etapa je bila u znaku teške borbe, raščišćavanja terena i stvaranja uslova za njeno dalje kretanje u novom obeleženom pravcu. Sada smo mi već ušli u drugo fazu obnovljenog unutrašnjeg života. Ta etapa će biti i bolja i lakša i uspešnija, nego prva, ali će i ona imati svoje prelazne faze, koje se moraju savladati. Sve ono što je do sada pripremljeno, treba da dođe i do svog konkretnog izražaja. Koordinacija svih zdravih političkih snaga naše zemlje na zajedničkom narodnom poslu, treba da bude što pre osigurana i učvršćena. Sve što je nacionalno svesno, konstruktivno i napredno treba da dođe do složnog izražaja. Citava naša unutrašnja situacija ima da bude u znaku velikih stvaranja i nove bolje budućnosti, nego što je sadašnjica i jednog velikog ekonomskog zamaha.“

Bajramska poruka ministra dr. Spahe

Sarajevska „Jug. pošta“ javlja:

„Sarajevo, 14 decembra. — Ministar saobraćaja g. dr. Mehmed Spaho uputio je svojim pristalicama povodom sutrašnjeg Bajrama slijedeću poruku:

„Blo ih je mnogo u našim ranijim redovima i među našim protivnicima koji su sa nepovjerenjem gledali našu odluku od juna 1935 godine da stupimo u Kraljevsku vladu g. dr. Milana Stojadinovića i da zajedno sa radikalnom strankom i Slovenskom ljudskom strankom osnujemo i formiramo Jugoslovensku radikalnu zajednicu. Međutim prilike u našoj zemlji bile su takove da su od nas imperativno tražile da aktivno sudjelujemo u normalizovanju naših političkih prilika i utičemo na tok stvari; jer, ne treba zaboraviti da narodne slobode i demokratski režim ne padaju kao kruške sa stabla, nego da ih treba osvajati aktivnim radom.

Mi smo već u početku smatrali pokušaje izvjesnih ljudi, koji hoće silom da se uguraju u naš politički život i da stvore neku političku organizaciju pod imenom Muslimanske organizacije, neozbiljnim. Glasanje muslimana u opštinskim izborima, koji su sprovedeni u najvećem dijelu opština po političkom opredjeljenju a ne po lokalnim prilikama, jasno je pokazalo da je naše tvrđenje tačno.“

Najnovije zakonski propisane tiskanice

Knjiga kontrola alkoholnih pića
Unos — iznos
molba općini radi izdanja uverenja
Zemljoradničko uvjerenje
koje općina upušta
Obračun iz kupov. robe na kred. i iz ostalih pravn. odnosa.
Obligacije zemljoradn. dugova
po 100 kom. vrlo umjerene cijene
po komadu Din. 1.—
Opomene dužnicima zemljoradnicima
100 kom. Din. 15.—
Molbe za dozvolu prodaja vlast. vina
100 kom Din. 25.-
nabavlja se kod:
Tiskare E. Vitaliani i Sin - Šibenik

ŠKOLA i CRKVA

učitelj — svećenik

Škola, kao prosvjetno žarište jednog mjesta, (sa svojom dušom — učiteljem) oduvijek je bila rasadnik kulture i prosvjete liberalnog pravca, poštujući uvijek sve one narodne vjerske osjećaje i tradiciju, koji spadaju u život našega naroda, osobito seoskog.

Kao takav rasadnik prosvjete i liberalnog gledanja na svijet i prirodu, ona je ponekad dolazila u sukob i sa crkvenim predstavnicima, iako u više navrata bez ikakovih opravdanih motiva, sa strane crkvenih predstavnika u našim selima. Jer, poznato je da je crkva, kao organizacija, u svojim idejama bila konzervativna još od davnine, naročito u srednjem vijeku feudalizma i skolastike. Ali poznato je i to, da je crkvena organizacija uslijed raznih slobodoumnih pokreta, vjerskih, socijalnih i nacionalnih revolucija i evolucija, svoje noširanje na svijet i prirodu — s obzirom na potrebe približenja savremenom društvu preobraženom tim pokretima, revolucijama i evolucijama — postala u svojoj propagandi, u općenju sa svojim vjernicima, elastična i liberalnija nego ranije i približila se tim slobodnijim gledanjima na svijet i prirodu, bar u velikim kulturnim nacijama zapada i sjevera. Izgleda da takve poglede imadu i od nas pojedini časni oci.

Ali neki svećenici u nekim našim krajevima, to mračnjaštvo srednjega vijeka, podržavaju svim sredstvima i danas. I danas, u dvadesetom vijeku ima svećenika u selima imotske krajine gdje se takvo nasadnjaštvo svim silama podržaža i na svaki način spriječi da taj jadni narod otvori oči.

Tu bi sada, trebao da se vidi rad i utjecaj škole, učitelja, tog žarišta prosvjete i kulture. Ali sada nema. A zašto? Jer je i učitelj isti, i on radi po računu, za račun drugoga. On radi sve ono što mu velečasni otac naredi, pa i crkvu pomože graditi. A škola? Za 20 godina rada u svom selu nije uredio ni to da postavi kamen temeljac, pa ni pokrene pitanje podizanje škole, i ako dvorana škole u kojoj on radi liči više na staju nego na školu. Tako rade pojedini učitelji ubogi duhom, „na ustuk crkvi.“

Da se sagradi crkva upotrebljavaju se drakonske mjere i tlači taj neuki narod, traži se od naroda velike žrtve, pa i one, koje nije u stanju da podnese, 50 dinara mu se uzimlje prilikom vjenčanja za podizanje crkve, 25 dinara prilikom krštenja itd. itd. Narodu se pričaju bajke.

Učitelj sve to zna i pomaže. Neće ili je nesposoban, ubog duhom, da stupi u akciju, koji mu po funkciji u narodu nameće škola, poziz.

Učitelj bi morao da to vidi, da radi, da se žrtvuje, da udovolji pozivu i izvede narod iz slijepila, ali i on je slijep — spava — vječno, kad ne vidi i tolerira ono što bi ga, kao kulturna čovjeka, moralo vrijeđati, kao što vrijedja i njegov narod, koji kad bi to uvidio, osudio bi i njega.

Tu dakle škole promašuje svoj cilj, jer rad škole mora da se osjeti u školi i u narodu, na svim poljima ljudskoga duha, osobito onde gdje je rana naroda najbaljnija. Tek tada, kad privede narod na pravi put, kad mu otvori oči i osposobi ga za razumno prosuđivanje samoodređenje, kultivisati će ga i postignuti svoj cilj.

Dok to ne postigne, dok pomaže odr-

(Nastavak na trećoj stranici III i IV stupac odozdo)

Šibenik - GRADSKE VIJESTI - Split

Posle gostovanja Zagrebačke drame

Šibenik, 16 decembra.

Oko gostovanja zagrebačke drame razvila se nesamo „kabinetska", već i novinska borba odnosno polemika. Ta se borba vodila prvenstveno na splitskom tlu oko organizovanja stalnog pozorišta, kao i nadopune ove praznike sa gostovanjima, a zatim na šibenskom, jer je Šibenik grad koji ima svoje kulturne potrebe. I Šibeniku je potrebno pozorište bar u formi gostovanja.

Ovogodišnje gostovanje Zagrebačke drame u Splitu, koja se danas završava, zadovoljilo je potrebama Splita pruživši mu mnogo lepih predstava. Gostovanje je i bilo određeno samo za Split i za isto je i Banska uprava dala svoju obilnu pomoć.

Treba biti odmah na čisto **da uprava Zagrebačke drame nije ponudila gostovanje u Šibeniku sa 4 pretstave.** To dokazuju sve činjenice koje su rukovodile štampu i pretstavnike da porade na kratkom gostovanju u Šibeniku. No u tom pisanju izvesnog dela naše štampe nije se akcija rukovodila kulturnim potrebama grada, **već ličnim potrebama i ličnim momentima.** Izvesna gospoda htela su da provede jedno veče u pozorištu bez obzira dali je to moguće bez većih materijalnih žrtava.

Za dve pretstave u jednom danu upravi zagrebačke drame zagarantovana je materijalna dobit od 13000 dinara, ne vodeći računa o realnosti ove cene. I, došlo je do toga da je stradala uprava našeg pozorišta koja je oštećena za preko 3 hiljade dinara. To je njena žrtva za grad koji je bio onemogućen da se ovoj žrtvi materijalno odluži.

No nelojalnost i — da ublažimo — nesmotrena tendencioznost izvesnog dela naše štampe išla je dalje i bacila krivnju negostovanja na lica koja nisu mogla da imadu skoro nikakva udela u uspehu ili neuspehu ovog i ovakvog gostovanja. Jer, dozvolićete, materijalna žrtva ni uprave ni građanstva Šibenika nije bila potrebna za onako labavo gostovanje zagrebačke drame. Mi smo u prošlom broju „Tribune" napravili paralelu visine umjetničkog rada između Splita i Šibenika i ukazali na činjenicu da je gluma bila u Šibeniku na vrlo niskom stupnju.

No, želeli bi da se pozabavimo spomenutim tendencioznim pitanjem. Kako se ne radi o jednom momentalnom gostovanju, već o gostovanju pozorišta (drame, operete ili opere) uopšte to ovaj „spor" moramo staviti na čistac. Jedan dnevnik je pisao između ostaloga i ovo:

„Prije gostovanja u Splitu uprava zagrebačkog kazališta zanimala se za izdatke, koje bi pri svom gostovanju u Šibeniku imala, pa medju ostalim za najvažniji izdatak: najamninu kazališta. A sadašnji zakupnik Gradskog kazališta i vlasnik kina „Balkan" nije, što je najglavnije, u nikakvom slučaju htio ustupiti zatražene dane, naime subotu i nedjelju a za slučaj da bi nedjelju ipak ustupio, tražl odštetu od 7 hiljada dinara".

Ova optužba je i odviše jaka i zato smo nastojali da dođemo do materijalne istine. Prema našim autentičnim podacima možemo ovo demantovati. Ni sa strane uprave kazališta, ni sa strane zakopnika zgrade odnosno vlasnika kina „Balkan" nije se pravila ni najmanja smetnja. **Uprava kazališta — kako smo gore naveli — izašla je spremno u susret zahtevima.** Vlasnik kina, sa svoje strane, **nije stavio nikakvu zapreku** da zatraženje materijalne oštete koja mu prema zakupnom ugovoru ide, a to je 1200 dinara za vreme dviju poslednjih pretstava i to blagdanom t. j. od 7 sati na večer pa dalje. Međutim ko je i malo upućen u tehniku bine zna da za vreme od 7—8 sati (kada počinje pretstava) nemove se izvršiti smena bina, t. j. demontiranje filmskog platna i montiranje kulisa. Za ovaj posao potreban je ceo dan, odnosno sve dnevne pretstave. Za ovo vlasnika kina ne veže ugovor i njegova je volja da zatraži oštetu u visini dnevnog redovnog inkasa. Da ova suma nije iznosila i **ne može iznositi više od tri hiljade dinara** može se ustvrditi i po traženju uprave zagrebačke drame koju je ponudila jednodnevno završno gostovanje u Šibeniku za garantnu sumu od 7 hiljada dinara u koju sumu je uračunat celokupni režijski izdatak plus dobit pozorišta.

Drugo jedno sporno pitanje bilo je u tome da se pozorištu ustupi kao dan gostovanja — **nedjelju.** Međutim tu žrtvu tražiti od jednog preduzeća **kome je to glavni dan zarade** može se samo pariravši sa velikim moralnim uspehom bine. Rečeno je: naš grad se sastoji od pretežno zemljoradničkog elementa i tom elementu treba omogućiti gledanje pozorišnih komada u jedinom njemu slobodnom danu — u nedjelju. Ovaj momenat otpada, jer: 1) cene su toliko velike da su nepristupačne i dobrostojećem činovniku; 2) naš taj zemljoradnički elemenat nije do danas pokazao nikakva interesn za binu bila ona pristupačna radnim danom ili blagdanom. (Jer taj zemljoradnički elemenat nema naročito velikog interesa ni za kino, kao priredbe manje kulturne vrijednosti.

I zato inputirati nekom da je hteo da materijalno iskoristi ovo gostovanje podla je insinuacija koju će osuditi svaki objektivan građanin. Ta „odšteta od 7 hiljada dinara" stvarno je „lutrijski zgoditak" jer se neda zaraditi na jednom malom i labavom gostovanju u Šibeniku kao što je bio ovaj.

Smatrali smo da nam je dužnost da ovo iznesemo kako bi se mogla videti materijalna istina ovoga spora. (a)

☐ UČITELJSKA ŠKOLA poziva roditelje i staratelje učenika—ca II i V razreda na roditeljsko vijeće, koje će se održati u školskoj crtaonici, i to: od 6-7 za II, a od 7-8 za V. razred.

☐ ARTUR KOPANI, posjednik, preminuo je i pokopan na Sušaku. Za pokojnikom žale obitelji Kopani, Milković i Tomić. Obiteljima naše saučešće, a pokojniku laka zemlja!

UMOLJAVAJU SE

g.g. pretplatnici da kad šalju pretplatu za naš list da to šalju na ček. rač. br. 46.798, a ne na ček. rač. br. 38.114, jer nastaje smetnja kod knjiženja.

☐ U FOND „ŠUBIČEVCA" darovali: Suzara Krste za pok. Blažević Emilija dinara 20 i Batićelli Luiđi din. 20.

☐ Za pok. Kolomba Petra, Batićelli Luiđi dinara 20.

Za pok. Vikario Pave, Josip Belamarić električar dinara 10 i Batićelli Luiđi dinara 20. Uprava harno zahvaljuje.

Sukob među klerikalcima

Dok jedni smatraju cepanjem HSS ako se osnivaju posebne katoličke organizacije, dotle drugi to forsiraju

Split, 16 decembra.

Poznato je, da su do danas u Dalmaciji klerikalci i popovi vodili glavnu reč u b. HSS. Njih se moglo videti na svim priredbama kao predvodnike. Oni su se uvek gurali, da zauzmu prava mesta u stranci.

Međutim, navodno pred bojazni od komunizma izvesni krugovi, a naročito neki biskupi odlučili su da je potrebno organizovanje posebnih katoličkih organizacija.

Ali i tome su se neki oduprli. Npr. i biskupu Sariću nije to prijatno. To se smatra cepanjem b. HSS.

Otrag dužeg vremena čak je u Zagrebu bila i konferenca svih biskupa, na kojoj su se javno odrazila dva suprotna gledišta. Jedni su bili za osnivanje posebnih katoličkih organizacija, a drugi protiv, jer da se time ide cepanju b. H. S. S.

To se odrásilo i u Splitu. Čak je bio izbio sukob oko slične stvari, ali je stvar likvidirana na korist onih koji smatraju boljim da se ostane kompaktan a b. HSS.

Ovo najbolje dokazuje da je među klerikalcima izbio sukob i da postoje dva gledišta i dva tabora.

Lične i društvene vijesti

☐ UPOZORUJU se sva mjesna društva i ustanove kao i privatnici koji žele objaviti društvenu ili porodičnu vijest — koja se uvrštava u ovoj rubrici — da istu moraju dan prvo donijeti u administraciji lista i uplatiti odgovarajuću taksu.

☐ SVOJU KRSNU SLAVU sv. Nikolu slaviću u krugu porodice.

D. D. Knežević, pisar.

☐ SVOJU KRSNU SLAVU sv. Oca Nikolu na 19 ovoga mjeseca nemogu slaviti ni primati čestitanja.

Nikola Zlatan, Restaurater.

„Iz moje bilježnice"

U januaru 1937 izaći će iz štampe I svezak kolekcije karikatura od Anđela Uvodića, a sa podnaslovom: „Spiit u karikaturi". Bogato opremljeno izdanje sadržaće 50 uspjelih njegovih karikatura, tvrdo uvezanih i u formatu 24×34cm. Posto ja vrlo ograničen broj naklade otvara se predbilježba za ljubitelja ove vrste umjetnosti. Pojedini svezak u pred biljeżbi Din. 100. Obratiti se auktoru — Split, Bana Jelačića ul. 1/V.

☐ Dr. ARTUR KREKIĆ, zamenik državnog odvjetnika, stigao je u Šibenik i preuzeo redovnu dužnost. (g)

☐ LEPOSAVA VIKARIO rod. Kukolj, preminula je u cvetu mladosti. Suprugu i porodici naše saučešće, a pokojnici večnaja pamjat!

Darovi Uboškom domu za novembar 1936 g.

(u dinarima)

Da počasti uspomenu *pk. Marije Grubišić*, Kačian Ante 20.

Da počaste uspomenu *pk. Pave Vikario*: Bečir-Porobić 50, Matačić Vice 10, Kečkemeti Niko 30, Luka Šarić 20, obitelj Stazić 20, Juras Milan 10, Vilim Beroš 30.

Da počaste uspomenu *pk. Pavle udv. Cortesi* rodj. Isler: Niko Kečkemety 20, Ludmila Pasini 10.

Da počaste uspomenu *pk. Giovanne ud. Caleb*: obitelj Dr M. Vončina 20, obitelj Sponza 10.

Da počaste uspomenu *pok. Roberta Vlahov*: Marko Jakovljević 20, Dr Milivoj Ivčić 40, Tvornica likera R. Vlahov 200.

Da počasti uspomenu *pk. Mate Pizent*: Adam Babec 30.

Da počaste uspomenu *pk Cvite Chiabov*: Vilim Beroš 50, Don Jerko Jurin 20, Dr Krsto Trlaja 30, Mate Belamarić 10, obitelj Dr Julija Gazzari 50.

Da počaste uspomenu *pk. sestre Roze Jurić*: Ana Šare ž. Stipana 20.

Da počaste uspomenu *p. Roka Giadrić*: Vilim Beroš 30, obitelj Šare 50, Jere Matačić 20.

Da počaste uspomenu *pk. Ane Cusmich*: obitelj Ante Forni 20, Giovanni Isler 10, obitelj Dr M. Vončina 20.

Plemenitim dobročincima Uboški dom najljepše zahvaljuje.

☐ IZ NARODNE ŽENSKE ZADRUGE. Sutra, 17 decembra, na uspomenu rodjendana našega neprežaljenog Kralja Mučenika i Viteza Narodna Ženska Zadruga — u spomen ovog dana — posvetiće naročitu pažnju djeci. Ovoga dana Zadruga oblači četrdesetero djece obojega spola i razne dobi u toplu zimsku odjeću, koju su marljive njezine članice priredile kod kuće i za vrijeme sijela, koja se u tu svrhu priređuju svakog ponedjeljka. Ovo plemenito humanitarno djelo je najbolji dokaz ljubavi prema uspomeni na Njegovu žrtvu. Dobrim gospodjama biće radost djece najbolja hvala. (r)

Oglašujte u

„TRIBUNI"

(Nastavak sa II stranice)

žavanje srednjevjekovne tmine, škola nije škola.

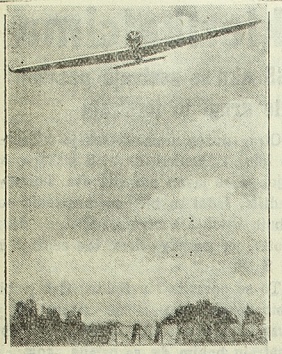
Jer, može li učitelj da prođe preko svega onoga što svećenik servira svom narodu? Zar može preći preko toga, kad svećenik govori svojim župljanima, da mu Srbi nisu braća a Talijani jesu jer su katolici? Zar može preći preko toga, kad svećenik javno kaže da neće poštovati konkordat i ako ga je potpisao Papa, jer nije u interesu politike njegovog rada? Zar može preći preko toga, kad traži od naroda da proda svoje jedino siromaštvo, kravu ili kuću, pa da dade...

Tako treba da radi učitelj u selu, da suzbije tminu. pa sijala je i crkva, odnosno njeni svećenici bilo gdje, pa i u „centru svijeta i vrila mudrosti" — imotske krajine.

L. T.

MALA KRONIKA

Neranjivi avion

Ovaj avion je izrađen po planu engl. ministarstva avijacije. Aparat ima krila konstruisana po gradetskom principu koji se sastoji od tz. „kornog pletiva", da i onda kad su djelomice pogođena od topovskih metaka, mogu nositi avion. Avion pada samo u slučaju kad je pogođen i motor.

Besplatan restoran

Jedan koji u Londonu ima više restorana osnovao je i takav jedan gdje gost može jesti šta hoće i koliko hoće, a da za to ne mora ništa platiti, niti će mu ko zatražiti da to učini. Svaki gost može platiti koliko mu je volja, razumije se ako to on sam hoće. Vlasnik togà neobičnog lokala pohvalio se da njegov posao ide vrlo dobro i da se isplati, jer, iako se desi da ponekad neko ništa ne plati, drugi iz straha da ne dade premalo, često puta plati i više nego što treba.

Sredstvo protiv miševa

Jedan seljak u Danskoj muku je mučio sa miševima u svojoj kući. On je pokušavao da ih istrijebi raznovrsnim sredstvima, ali mu to nikad nije uspjelo, jer su se oni množili u ogromnom broju. Konačno je on kupio radio aparat i pustio ga da mu svira u kući i dan i noć, a onda se desilo čudo. Pacovi su se za dosta kratko vrijeme razbježali, jer, valjda, nisu bili u stanju da izdrže neprestano sviranje, ili su oni uopšte toliki protivnici muzike.

Biograd

(16 dec.) Danas je doputovao u naš grad i odmah preuzeo dužnost novoimenovani sreski načelnik g. Ante Perković. Gosp. Perković je do sada bio načelnik u Bos. Petrovcu, gdje je ostavio najljepše uspomene. Pri odlasku Petrovčani su mo priredili svečani ispraćaj bez obzira na vjersku i plemensku pripadnost, jer je kod svih bio vrlo omiljen. Na pristaništu ga je dočekalo činovništvo sreza i pretstavnici organizacija. (d)

Benkovac

Parastos Nikoli Pašiću

Dne 10 ov. mj. održan je ovdje u srpsko-pravoslavnoj crkvi desetogodišnji pomen blažp. Nikoli Pašiću.

Ovom parastosu je prisustvovao velik broj nacionalista, te su tako i na ovaj vidan način odali poštu neumrlom narodnom velikanu, za učinjena djela svojoj naciji. (d)

Slava komandanta mesta

Dne 9 ov. mj. slavio je krsnu slavu sv. Alimpija Stolpnika komandant mesta i 11 peš. puka, pukovnik g. Marković Borivoje. Na slavu je g. pukovnik pozvao zamašit broj svojih prijatelja iz Benkovca i okoline. Proslava je bila po srbijanskom običaju, što je osobito bilo milo mnogim zvanicama, jer su vidjeli primjer kako se lijepo slavi krsna slava u istočnim krajevima našega naroda. (d)

HVAR

Napori nove opšt. uprave

Ostajući verni Jugoslovenskoj ideji i smatrajući Jugoslovenstvo kao svršen čin narodnog i državnog ujedinjenja za sve dobronamerne Srbe, Hrvate i Slovence smatram za dužnost obavestiti javnost kako se je osamnaesta uspomena našeg ujedinjenja proslavila u Hvaru.

Nekoliko dana pred 1. dec. bilo je jasno, da će ovi naši „čisti Hrvati pokazati se u svom patriotizmu i dati oduška svojim „prefinjenim nacijonalnih osećajima". Tim više videći aktivnost poznatih prekomorskih plaćenika bilo je očito, da su u ovoj kao i u drugim stvarima uzeli inicijativu ti „naši politički spasioci".

Kako se je približavao 1. dec. tako se je sve veće osećala njihova življa akcija, a i sve veća osamljenost, koja se je, napokon, ograničila na neznatan broj poznatih „patriota" iz doba tudjeg vladanja.

Općinska uprava na čelu sa „zaslužnim" i otsutnim načelnikom M. Domančićem izabranim na zadnjim izborima ogromnom većinom „sve samo čistih Hrvata", da bude dosledna izbornim obećanjima i slobodnoj Hrvatskoj republici učinila je sve na zadovoljstvo vodstva i birača.

Sokolsko društvo uzelo je inicijativu kako bi se što veličanstvenije proslavila baš ovogodišnja naša najveća nacijonalna uspomena, te je uz pripomoć svojih članova ispunilo sve one praznine koje su bile od općinske uprave prouzrokovane.

Sokolsko Društvo po svom starom običaju a i pravu koji proističe iz ugovora sa općinom zamolilo je općinu, da bi za dan 1. dec. stavilo na raspoloženje gradsku glazbu, ali nažalost ni do danas Općinā Hvarska, nije našla za shodno da barem odgovori. Pa premā tome svakom je očito, da gradska glazba po dolasku Mihe Domančića za načelnika služi isključivo samo za serenade prigodom njegovog kao i drugih imendana.

Kako se je Sokolsko društvo spremalo za akademiju, to se je nekoliko dana ranije obratilo učitelju gradske glazbe A. Panfiki, da bi kao i ranije klavirom pratio razne kategorije. Spomenuti se izjavio spremnim izjavom, da će pristupiti probama osam dana prije akademije. Na žalost pod presijom nekih morao je odustati, jer da su mu pretili „dā pazi šta radi".

Dva dana pred 1. dec. za vreme proba u Sokolani utrnuto je električno svetlo koje nismo dobili ni na dan akademije. Po gradu se govorkalo štošta, ali obzirom na „susretljivost" općinske uprave Sokolsko društvo nije imalo razloga da posumnja u ispravnost motora, već je povjerovala službenom komunikeju: da je napukla glavna arterija motora. Oprosti im Bože jer neznaju šta rade.

Sa svim tim poteškoćama nacijonalno gradjanstvo Hvara dočekalo je 1. dec. mirno i trezveno, te uz neopisivo oduševljenje dalo oduška svojim osećajima. Grad je bio okićen bezbrojem državnih zastava. Izostatak su učinili domovi nekih „čistih Hrvata", kao i gradskā općina.

Nekolicina omladinaca videći da općina ne namjerava da izvjesi državnu zastavu posla je do koplja „Standarac" i uz pljesak prisutnih dignuta je državna zastavā na opće zadovoljstvo nacijonalnog gradjanstva. To isto su napravili na obližnje tvrdjave. Posle nego što su dignute zastave sazvana je sjednica općinske uprave koja je vijećala za celo vreme trajanja blagodarenja.

U crkvi općinska uprava nije prisustvovala a od činovništva videc se samo vojni referent.

Posle blagodarenja u Sokolani je održana svečana sjednica na kojoj se izvršila zakletva novih članova i pročila Savezna poslanica.

Na večer Jugoslavenski omladinci napravili su luminaciju gradske luke kao i obližnjih otoka. Tačno u 8 sati počela je akademija koja je u svakom pogledu potpuno uspela. Na završetku akademije starešina Dr. J. Avelini nz nekoliko za hvalnih reči predao je buket gdji Djorić u znak zahvalnosti na požrtvovnom radu.

Po svršetku sledio je ophod gradom i oko 2 sata razidjose se mirno i veselo svojim kućama. Z. Kovačević

Komiža

Sveti Nikola. Nama Komižanima je sv. Nikola nešto — što nikome drugome nije. On nam je patron i crkve i općine. Svak nosi drva sa pripaljenje vatre — a osobito predio Selo. Za ovaj dan slobodna je ikrađa drva. Djeca se vesele sv. Nikoli — jer ne fali pod blasinjom jabuka. Kaka je uvijek bilo — tako je i sada. Komižanin posti svagda dan prije sv. Nikole — a moli mu se uvijek — kad nije kod kuće, nego je na putu. To je mentalitet Komižana. Komiža je i ove godine proslavila sv. Nikolu — ali s tom razlikom — što općina ni taj dan nije imala DRŽAVNE ZASTAVE, nego opet 2 velike HRVATSKE trobojke. (h)

Eksplozija. U tvornici Braće Mardešić eksplodirao je gas — ali bez ikakvih ljudskih žrtava. Šteta je minimalna. (h)

Pao auto u more. Pred par dana — kad su htjeli da spovedu auto u garažu — prevalili su se s autom 3 čovjeka na obali u more. Sreća da je bila plitčina — inače bi se sva trojica bila ugušila (h)

Potukla se djeca na nožice. Istu veče kad je pao auto u more — Josip Murić mali probo je nožićem Martinis Pavla (dijete) u leđa — Mardešić Andrija isto dijete, da obrani Martinisa bio je počeo da sječe vrat Muriću. Ozlede su bile veoma lake. U Komiži ovo je prvi slučaj uporabe nožića posle dugo godina. (h)

Sv. Lucija. Na da sv. Lucije bila je prva sjednica novih opć. odbornika. No ljudi nisu tačno došli. Bilo je govora. Čekaćemo — jer ako izađemo — što će oni reći — da se nismo ni prvi put svi sastali, Drugi put ćemo globit tko ne dođe. Na ovoj sjednici položio je zakletvu ne zakleti opć. odbornik Franc Torre. (h)

Odlazak vrijednog činovnika. Ovih dana odlazi od nās vrijedni i nacionalni činovnik na pošti g. Miljenko Serdarević. Želimo mu svako dobro u novoj postojbini. (h)

Tijesno

Naše originalnosti

(Tijesno, 14 dec.) Pojedini novinski članci u većini slučajeva po svojoj originalnosti pobudjuju interes, naročito kad vidimo što sve pojedina društva i ustanove u šmeričkim zemljama priredjuju.

Omogućiti pojedincu da za kratko vreme uživa kao miljuner ili uz velike novčane nagrade priredjivati natječaje u što višem lāganju, mogu samo američka društva, kao što smo to imali prigode čitati.

Ovo zadaje sigurno je povod da se i u našem mjestu osnovalo jedno po svojem nazivu i radu vrlo originalno društvo koje nosi ime „Društvo laži". Ovo društvo osnovano je prije četiri godine, te uz velik priliv članova, društvo je danas jako organizirano u više stotina punoljetnih lica. Sama svrha društva po sebi je jako privlačiva i daje svakome mogućnosti dā se u njega organizuje, jer lozinka mu je „Jesti, piti i lāgati"

Uz ove lijepe strane koje društvo rese ima i još jedna dā ovo društvo svake godine na ovaj dan kao svoju godišnjicu prisustvuje Sv. službi božjoj i okaje svoje grijehe koje je tekom godine počinilo.

I ove godine dostojno je proslavljen taj dan uz svečann službu božju, uz zajednički ručak i večēru i druge društvene ceremonije.

Pretsjednik toga društva ponosom ije danas dao svoj izvještaj konstatujući jake uspehe svoga društva kroz ovu godinu, naglasivši da mu je uspjeh za daljni rad potpuno osiguran, jer su njegovi članovi svjesni svrhe i dužnosti koji su primili.

Danas je društvo održalo svoju redovitu god. skupštinu na koju je imenovana nova Uprava. Članovi su od reda disciplinovani i nema slučajeva da izostanu društvenim priredbama koji se u glavnom sastoje u „Fraji". M. Ž.

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka daljnja reč 50 p. (uvrštava se najmanje 2 puta)
Priopćeno po retku D 10 — Oglasi poštarlfi

KUPUJEM Bankovne knjižice, Zlato i Briljante. „Nakit" posredovanje za nabavu zajmova, Split — Krešimirova 3.

„ILS" INDUSTRIJA LIJESA TVORNICA SANDUKA - ŠIBENIK Skladište svakovrsnog māterijala. Prodaja na veliko i malo uz najpovoljnije dnevne cijene i uvjete. Telef. br. 30.

Prodaje se: 1 kabina na kupalištu Jadrije. 1 stolnā blagajnā. 1 vel. blagajna, 1 aparat za kuhanje kafe, 1 aparat za čišćenje praha. Za informacije obratiti se upravi lista.

Veće PROSTORIJE

sa nekoliko odelenja, u ukupnoj površini od cca 150 m², traži — na prometnom mjestu — zagrebačka trgovačka kuća za svoju filijalu u Šibeniku. Cijenjene ponude na upravi lista. 4-3

Kupujem

staro mašinsko liveno gvožđe, vagonsku robu uzimam industrijska preduzeća u likvidaciju sa garancijom, a kupujem i za moj račun.

Mezildžić Hilendarska 7, Beograd

Savršenu fotografiju do bijete samo kod Foto-salon SINOBAD

SPLIT — Diokleclјanova obala 5

NAKITA za Božićni bor, čestitaka za Božić i Novu Godinu

veliki izbor svake novosti, uz poznato umjerene cijene, na veliko i na malo kod PAPIRNICE

Milisich - Split

Telefon br. 129 i 502

Direktor: HAMILKAR VITALIANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Štampa: Tiskara E. Vitaliani Sin, Šibenik — Plativo i tuživo u Šibeniku